

UNIUNEA EUROPEANĂ ÎN FAȚA PROVOCĂRILOR MIGRAȚIEI

Elena Simona Vrânceanu ^[1]

”The treatment of migrants is one of the most challenging issues that human rights, as a political philosophy, faces today.”
(Marie-Bénédicte Dembour)

Rezumat

Proiectul construcției europene a fost supus unor permanente contradicții, încă de la momentul inițierii primelor demersuri de realizare. Dincolo de idealul unificării economico-politice, Uniunea Europeană are de gestionat tot mai multe provocări de ordin cultural, social, economic, deloc neglijabile și tot mai presante în contextul ultimilor ani, marcați de criza financiară globală, precum și de asaltul azilanților din Africa și Orientul Mijlociu. Așadar, putem lansa o serie de interogații: cum se poziționează cetățenii ca nivel de încredere față de proiectul construcției europene? Cum acționează Uniunea Europeană pentru integrarea imigranților? Care este legătura între o bună integrare a imigranților și consolidarea proiectului construcției europene? Cele trei interogații constituie axele de analiză ale acestui articol, care are ca scop evidențierea unor aspecte teoretice ale efectelor produse de migrația actuală asupra structurării sau destructurării Uniunii Europene. Provocările actuale ale migrației au deschis calea spre parcurgerea unei noi etape a proiectului construcției europene, iar consensul actorilor statali și implicarea directă a instituțiilor intracomunitare pot fi decisive în trasarea evoluției pe termen mediu și lung a Uniunii Europene.

Cuvinte cheie: *migrație, construcție europeană, provocările migrației, soluții europene*

Introducere

Uneori, *incipit vita nova* – începutul unei noi vieți – nu este o alegere, ci o decizie necesară pentru foarte mulți oameni. Astfel, *axis mundi* se conturează într-o țară nouă, un nou continent, o nouă

---

^[1]Asist. univ. dr. Facultatea de Filosofie și Științe Social Politice, Universitatea Alexandru Ioan Cuza din Iași, România, Bulevardul Carol I, Telefon: 0232201154, Email: elena.simona.vranceanu@gmail.com

Această lucrare este rezultatul cercetării făcută posibilă prin sprijinul financiar oferit prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013, cofinanțat prin Fondul Social European, în cadrul proiectului POSDRU/159/1.5/S/132400, cu titlul “Tineri cercetători de succes – dezvoltare profesională în context interdisciplinar și internațional”.

experiență culturală pentru milioane de indivizi. De aceea integrarea cu succes a imigranților este esențială pentru argumentele umanitare și culturale – acestea pot fi considerate motive idealiste - și este, de asemenea, necesară pentru a maximiza beneficiile economice și sociale, atât pentru imigranți, cât și pentru țara gazdă – acestea pot fi considerate argumente materialiste. Importanța soluțiilor europene în fața provocărilor identitare ale migrației depinde de calitate formală, fiabilitatea și poziționarea corectă în procesul de luare a deciziilor din cadrul instituțional național și european. Cu precădere în momentele în care statele diminuează succesul asumării paradigmei multiculturaliste, încercăm să identificăm instrumente politice și tehnice pentru a gestiona problemele generate de procesul de integrare a imigranților. Ca un exemplu relevant referitor la protecția drepturilor cetățenilor europeni, putem considera că Uniunea Europeană a parcurs o etapă importantă în lupta împotriva discriminării prin adoptarea în anul 2000 a următoarelor directive: Directiva Egalității Rasiale - 2000/43/EC (29.06.2000) și Directiva dreptului egal la muncă - 2000/78/EC (27.11.2000). Anti-discriminarea este un domeniu în care presiunea asupra unui întreg șir de probleme legate de inegalitate cere extinderea competențelor Uniunii Europene.

1.Contextul actual al migrației în Uniunea Europeană

Fără îndoială, anul 2015 este marcat de presiunea unui val masiv de imigranți care au părăsit Orientul Mijlociu și Africa din cauza sărăciei, a instabilității politice și a războaielor, în luna august înregistrându-se al cincilea record lunar, aproximativ 156.000 de imigranți au intrat pe teritoriile statelor membre ale Uniunii Europene (UE). Cele mai intens afectate au fost insulele grecești Lesbos și Kos, în care au ajuns 88.000 de oameni, de 11 ori mai mult decât în aceeași lună din 2014. Agenția pentru Managementul Cooperării Operaționale la Frontierele Externe ale Uniunii Europene (Frontex) prezintă în rapoartele sale că peste 500.000 de migranți au fost numărați la frontierele externe ale Uniunii Europene între lunile ianuarie și august ale acestui an, față de 280.000 pe ansamblul anului 2014. În schimb, Italia a înregistrat în august doar 13.000 de migranți, aproape jumătate din numărul din aceeași lună a anului trecut. Cei mai mulți migranți provin din Eritreea și mai multe țări din Africa subsahariană, iar un număr tot mai mare vine din Turcia, după cum arată rapoartele Frontex. În acest context s-au dezvoltat rețele de trafic, ilegale, care au legături și

rute bine stabilite pentru trimiterea imigranților în statele Uniunii Europene, după cum putem observa în figura 1, *Rute ale imigrației ilegale*, Anexa 1.

Conform Raportului Biroului European de Sprijin pentru Azil (EASO) „în primele cinci luni ale anului 2015 s-a înregistrat o creștere de 68 procente a numărului de cereri de protecție internațională în UE, comparativ cu aceeași perioadă a anului trecut” (Raportul anual din 2014 cu situația solicitanților de azil, 2015). Mai mult decât atât, se constată o tendință crescătoare, având în vedere că în anul 2014, solicitanții de zil au fost cu 43 procente mai mulți decât în anul anterior, adică în mai puțin de un an și jumătate, migrația s-a dublat (figura 2 *Aplicații pentru protecție internațională în UE*, Anexa 1).

De asemenea, este important de remarcat că numeroși solicitanți de azil în primele trei luni ale anului 2015 au provenit din Kosovo și au ales, Ungaria ca țară de tranzit către statele vest europene. Se constată și creșterea numărului de refugiați afgani. (Pepine 2015). Așadar, pe lângă drama refugiaților de război, se manifestă în continuare un fenomen de migrație economică, care poate să ia amploare în condițiile disparităților sociale.

Această mobilitate umană exacerbată a ultimilor luni este marcată de creșterea riscurilor față de integritatea și securitatea indivizilor. Potrivit unui raport realizat de Organizația Internațională pentru Migrare (OIM), pe parcursul anului 2015, cel puțin 2.000 de persoane au murit în încercarea de a traversa Marea Mediterană pentru a ajunge pe continentul European, iar în cele opt luni ale anului 2015, bilanțul îl depășește deja pe cel din 2014, când au fost înregistrate 1.607 decese (OIM 2015). Ca o consecință a acestei situații, operațiunile de căutare și salvare a imigranților suntem extrem de importante și ne confruntăm cu o adevărată rețea de traversare ilegală a granițelor, care este foarte bine organizată și coordonată cu scopul de a produce beneficii financiare impresionante, după cum se poate observa din statisticile Agenției Europene Frontex (figura 3 *Operații de căutare și salvare. Rute ilegale de trecere a frontierelor*, Anexa 1).

Față de ultimul semestru din 2014, numărul solicitanților de azil a crescut cu 32 procente în Germania, cu 17 procente în Ungaria, dar a scăzut cu 41 procente în Suedia, cu 28 procente în Italia și cu 10 procente în Marea Britanie. Dintre aceștia, cei mai mulți beneficiari sunt sirieni – 68.400, urmași de cetățeni din Eritreea – 14.600 și afgani –

14.000. Aceștia reprezintă mai mult de jumătate dintre solicitanții de azil în UE în 2014 (Blajan 2015).

Sirienii, al căror număr s-a dublat față de 2013 și a crescut de 4 ori față de 2012, au cerut preponderent protecția a două state: Germania – 25.700 și Suedia – 16.800. Cetățenii din Eritreea au primit azil în Suedia – 5300 dintre ei, Olanda – 3600 și Marea Britanie – 2300. Iar afghanii au ajuns să fie găzduiți de Germania – 5000 și Italia – 2400 (Blajan 2015). Figura nr. 4 (Anexa1) prezintă o situație statistică realizată de Eurostat referitoare la beneficiarii protecției oferite de azil în anul 2014. După cum reiese din aceasta, avem o presiune importantă asupra capacității statelor de a proteja această populație, având în vedere că discutăm de o creștere a fenomenului de la momentul 2014 și - dincolo de această presiune umanitară, Uniunea Europeană se confruntă cu probleme tehnice și procedurale (precum legislația în domeniul migrației sau capacitatea statelor de a se implica) referitoare la primirea și integrarea a milioane de migranți.

2. România și problematica migrației actuale

În ceea ce privește situația României în gestionarea migrației, regăsim următoarele solicitări, conform datelor Eurostat (2015):

- *Aplicații pentru cereri de azil* – România a primit în 2012 – 2510 cereri, în 2013 – 1495 de cereri și în 2014 – 1545 de cereri;
- În privința *persoanelor relocalate din afara UE* – în 2008, 2009, 2011, 2012 și 2013 România nu a primit refugiați. A primit, în schimb, 40 de persoane în 2010 și tot 40 de persoane în 2014;
- *Drept de muncă*, a acordat 46 în 2012 și 71 în 2013;
- Cât privește *permisele de rezidență acordate de România*, situația este următoarea:

Tabel nr.1 Permise de rezidență acordate de România

Anul	Permise de rezidență
2008	19.354
2009	15.380
2010	10.218
2011	9740
2012	10.125
2013	11.160

Sursa: Eurostat, 2015

România a acordat protecție pentru 775 de cetățeni din țări terțe în 2014. Dintre aceștia, 375 au primit statut de refugiat, iar 400 au primit statut conferit de protecție subsidiară. 40 de cetățeni au fost acceptați în România din tabere de refugiați (resettleed refugees). În România, potrivit datelor Eurostat, au primit azil 460 de sirieni, iar în topul naționalităților refugiaților care au devenit azilanți la noi în țară se mai situează irakienii – 120 de persoane și afghanii – 70 (Blajan 2015).

Implicându-se în eforturile comune ale Uniunii Europene de a găsi soluții pentru criza imigranților, guvernul României a supus spre dezbateră și aprobare *Strategia națională privind imigrația 2015-2018* care conține următoarele obiective strategice generale:

- Promovarea migrației legale în beneficiul tuturor părților: societatea românească, imigranți și statele lor de origine;

- Întărirea controlului legalității șederii cetățenilor statelor terțe pe teritoriul României și aplicarea corespunzătoare a măsurilor de îndepărtare a măsurilor restrictive;

- Îmbunătățirea sistemului național de azil în scopul eficientizării și asigurării conformității cu standardele legale naționale, europene și internaționale aplicabile;

- Participarea activă a României la eforturile comunității internaționale și statelor membre ale Uniunii Europene la identificarea unor soluții durabile pentru persoanele aflate în nevoie de protecție internațională și integrarea socială a cetățenilor statelor terțe.

Planul de acțiune pe anul 2015, aprobat prin același act normativ, constituie un mijloc prin care se stabilesc activități concrete care să conducă la crearea unui sistem flexibil pentru stoparea fenomenului migraționist aflat în creștere (Strategia națională privind imigrația 2015-2018).

3. Implicarea Uniunii Europene în gestionarea crizei generate de migrație

Comisia Europeană propune o viziune clară asupra migrației pe termen mediu și lung, fundamentată de patru piloni: *reducerea factorilor care stimulează migrația neregulamentară; gestionarea frontierelor – salvarea vieților și securizarea frontierelor extern; misiunea Europei de a oferi protecție: o politică europeană comună puternică în materie de azil; o nouă politică privind migrația legală* (COM(2015) 240 final).

Comisia Europeană a propus acțiuni imediate pentru a evita ca alți oameni să își piardă viața în Mediterana încercând să intre în UE:

- Propunerea *unui sistem la nivelul UE de relocare în baza căruia să se ofere 20 000 de locuri* care vor fi repartizate în toate statele membre persoanelor dislocate care au în mod evident nevoie de protecție, fondurile suplimentare alocate în acest scop fiind de 50 de milioane EUR pentru 2015 și 2016;

- Propunerea de activare pentru prima dată a mecanismului de urgență prevăzut de articolul 78 alineatul (3) din TFUE în scopul de a se oferi ajutor statelor membre care se confruntă cu un flux de migrație neprevăzut. Până la sfârșitul anului 2015 se va prezenta o propunere privind un sistem permanent al UE de *relocare a fluxurilor masive de persoane în situații de urgență*;

- Lansarea, în cadrul politicii de securitate și apărare comună (PSAC), a unei *operațiuni în Marea Mediterană pentru destructurarea rețelelor de traficanti și combaterea traficului de persoane*, în conformitate cu dreptul internațional,

- *Triplarea capacităților și activelor destinate operațiunilor comune ale Frontex, Triton și Poseidon*, în 2015 și 2016 (Blajan 2015).

3.1. Scema europeană privind mecanismul de relocare și transfer

Politica comună a Uniunii privind azilul, imigrația, vizele și controalele la frontierele externe are drept temei titlul V (Spațiul de libertate, securitate și justiție) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

Relocarea se referă la distribuția între statele membre ale persoanelor care au nevoie clară de protecție internațională. *Cheia de repartizare se va baza pe criterii obiective, cuantificabile și verificabile care reflectă capacitatea statelor membre de a absorbi și de a integra refugia, cu utilizarea unor factori de ponderare în funcție de importanța relativă a fiecărui criteriu:*

- a) *Dimensiunea populației (40%), care reflectă capacitatea de a absorbi un anumit număr de refugiați;*

- b) *PIB-ul total (40%), care reflectă nivelul absolut de bogăție a unei țări și, prin urmare, arată capacitatea unei economii de a absorbi și a integra refugiați;*

c) Numărul mediu al cererilor de azil spontane și numărul de refugiați relocați raportat la 1 milion de locuitori în perioada 2010-2014 (10 %), care reflectă eforturile statelor membre din ultimii ani;

d) Rata șomajului (10%) ca indicator al capacității de a integra refugiați.” (COM (2015) 240 final).

Tabel nr.2 Schema de relocare

Member States	Key	Member States	Key
Austria	2,62%	Italy	11,84%
Belgium	2,91%	Latvia	1,21%
Bulgaria	1,25%	Lithuania	1,16%
Croatia	1,73%	Luxembourg	0,85%
Cyprus	0,39%	Malta	0,69%
Czech Republic	2,98%	Netherlands	4,35%
Estonia	1,76%	Poland	5,64%
Finland	1,72%	Portugal	3,89%
France	14,17%	Romania	3,75%
Germany	18,42%	Slovakia	1,78%
Greece	1,90%	Slovenia	1,15%
Hungary	1,79%	Spain	9,10%
		Sweden	2,92%

Sursa: Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor. O agendă europeană privind migrația, Anexa Mecanismele europene de transfer și relocare (COM (2015) 240 final).

Relocare înseamnă transferul unor persoane strămutate care au o nevoie clară de protecție internațională, la propunerea Înaltului Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați și în acord cu țara de relocare, dintr-o țară terță către un stat membru, „unde acestea vor fi admise și vor primi drept de ședere și orice alte drepturi comparabile celor acordate unui beneficiar de protecție internațională”. (COM (2015) 240 final).

Tabel nr. 3 Mecanismul european de relocare

Member States	Key	Total allocation based on 20.000 persons
Austria	2,22%	444
Belgium	2,45%	490
Bulgaria	1,08%	216
Croatia	1,58%	315
Cyprus	0,34%	69
Czech Republic	2,63%	525
Denmark	1,73%	345
Estonia	1,63%	326
Finland	1,46%	293
France	11,87%	2375
Germany	15,43%	3086
Greece	1,61%	323
Hungary	1,53%	307
Ireland ⁵⁶	1,36%	272
Italy	9,94%	1989
Latvia	1,10%	220
Lithuania	1,03%	207
Luxembourg	0,74%	147
Malta	0,60%	121
Netherlands	3,66%	732
Poland	4,81%	962
Portugal	3,52%	704
Romania	3,29%	657
Slovakia	1,60%	319
Slovenia	1,03%	207
Spain	7,75%	1549
Sweden	2,46%	491
United Kingdom	11,54%	2309

Sursa: Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor. O agendă europeană privind migrația, Anexa Mecanismele europene de transfer și relocare (COM (2015) 240 final).

4. Migrația – soluție sau disoluție pentru construcția europeană?

Legăturile între libera circulație, imigrație și azilul politic au devenit tot mai evidente în anii 90. Acest lucru a fost confirmat de Tratatul de la Amsterdam, prin care s-a decis crearea unei zone de libertate, dreptate și securitate pentru libera circulație, imigrație și azilul politic.

Asaltul fluxului migratoriu cu care se confruntă granițele Uniunii Europene la momentul actual determină o reconsiderare a cadrului de manifestare a politicilor în domeniul migrației. Până cum, atenția s-a îndreptat mai mult către controlul emigrației și către securitatea internă decât către integrarea imigranților și a descendenților acestora (Baldwin-Edwards and Schain 1994, Miles and Thanhardt 1995, Joppke 1999, Geddes 2003). Poate Uniunea Europeană garantează drepturile emigranților pe baza rezidenței lor legale și nu doar pe baza cetățeniei UE? Poate aceasta asigură respectarea drepturilor azilanților și refugiaților? Aceste întrebări sunt aplicabile rezidenților legali ai UE, cetățeni din țări terțe, cetățeni UE la origine imigranți și numărului din ce în ce mai mare de azilanți, primiți cu tot mai multă răceală în statele membre ale Uniunii Europene. Este, așadar, Uniunea capabilă să asigure protecția drepturilor imigranților, o cauză aparent *nepopulară* din punct de vedere electoral?

În pofida constrângerilor contextului de aplicare a politicii europene din domeniul migrație, s-a argumentat că dimensiunea tehnocrată și procesul legislativ oferă și opțiunea, electoral nepopulară, de protecție a intereselor difuze ale migranților și ale descendenților acestora. De exemplu, grupurile militante pro-emigrare înclină să proiecteze o Europă cu mai multe competențe juridice și politice, cu atribuții lărgite ale Comisiei Europene, ale Curții Europene de Justiție, ale Parlamentului European, ca o potențială și progresivă contrabalansă a procesului decizional al Consiliului.

Pe de altă parte, nu este neapărat atât de important ca drepturile migranților să fie populare electoral pentru a asigura receptivitatea acestora, cât este important ca inserția migranților să fie legată de analiza rațională a factorilor de decizie la nivelul Uniunii Europene.

Noile oportunități politice și problemele legate de receptivitate, disponibilitate și motivație instituțională în gestionarea migrației trebuie analizate în relație cu fundamentul conceptual și organizațional al contextului politicii migrației în UE. Mobilitatea intraeuropeană a fost

în mare măsură supra-naționalizată, pe când mobilitatea extraeuropeană (imigrația și azilul) rămân în principal subiecte de cooperare inter-guvernamentală (Handoll 1995, O'Leary 1995, Geddes 2003). Libera circulație a fost, astfel, *constituționalizată*, în sensul că Tratatul dintre state au fost preschimbate în legi naționale, astfel încât ordinea internațională, a devenit mai ordonată și mai ierarhică (Mancini 1989, Caporaso 1996). Pe de altă parte, *instituționalizarea* supra-națională poate cauza apariția unor rezultate neașteptate, în urma investirii cu putere a instituțiilor supra-naționale (Sandholtz și Stone Sweet 1998).

Argumentele pentru integrarea migranților se centrează pe instituționalizarea unui context al politicii migrației, acordând puteri sporite instituțiilor supra-naționale, cu scopul de a obține rezultate mai eficiente în urma politicilor aplicate. Unele studii cu privire la instituționalism ne arată că odată ce sunt stabilite angajamente politice europene, atunci probabilitatea de regres este mică, iar potențialul de a obține rezultate neașteptate crește (Pierson 1996). Pe de altă parte, la momentul actual, politica UE în domeniul migrației este un hibrid, conținând elemente inter-guvernamentale și supra-naționale. De exemplu, Comisia, Parlamentul European nu au fost factori suficient de activi și persuadânți în conturarea politicii de migrație și azil. Când privește implicarea Comisiei, aceasta a fost foarte precaută pentru a nu ofensa sensibilitățile naționale în „zona înaltă a politicii”, strâns legată de suveranitatea națională (Monar 1994).

Integrarea europeană ar putea oferi un cadru politic de inserție a migranților susținut de resurse care structurează activitățile grupurilor de suport și le asigură noi locații și puncte de acces pentru acțiuni politice (Baumgartner and Jones 1991, Sabatier 1986). Este important, de asemenea, a stabili în ce măsură politica europeană comună în domeniul migrației contribuie la formarea unor rețele de susținere a migrației. Aceste rețele se compun din activiști uniți prin valori comune, discurs comun, și un intens schimb de informații și servicii obținute prin intermediul organizațiilor internaționale *bogate în resurse* și retransmise în contexte naționale (Keck și Sikkink 1998).

Discuții

Contextul decizional actual orientează cadrul europeanizat al politicii de inserție a migranților, mai degrabă, către forme de integrare de natură economică, puternice din perspectiva drepturilor civile pe

piața muncii, slabe din perspectiva drepturilor sociale și politice. Configurația conceptuală și organizațională a contextului acestei politici dirijează inserția migraților către „cetățenia economică” și către crearea de piețe (Everson 1996), într-o Uniune ce pare a-și constitui o carapace destul de tare, sub forma controlului strict al imigrației (Wallace 1996). Liberalizarea limitată și securizarea spațiului european, ce decurge din aceasta, constituie cadrul politicii inserției migrației. Ideile despre drepturi, participare, integrare și apartenență sunt, totuși, direcționate printr-un context al politicii migrației la nivel european, ce delimitează capacitățile acestei politici în relația sa cu contextul instituțional creat de Tratat și legislația asociată acestora (Geddes 2011). Aceste considerații de susținere *transnațională* duc la întrebări legate de sensul pe care *inserția migraților* îl propune în relație cu contextul politicii de migrație în UE. În mod clar, ideea unei Europe a popoarelor și a inserției sociale au dobândit o rezonanță la nivel de Uniune și au legitimat reacția UE în aceste privințe (Blyth 1997). Mai mult, în ceea ce privește inserția migraților s-a argumentat că apartenența post-națională derivă din noțiunea universalistă a individului văzut ca personalitate încadrată de reglementările internaționale ale drepturilor omului care pot face din cetățenia națională un concept *inventiv irelevant* (Soysal 1998).

Progresul legat de fiecare aspect al programului de incluziune a migraților este încet. Putem explica acest lucru printr-o posibilă rezistență a statelor membre la poziționarea față de spațiul comun al construcției europene. Statele membre par a fi hotărâte să păstreze caracterul derivativ al cetățeniei UE cu consecința că cetățenia națională - cu prevederile extinse asupra cetățeniei europene - va permite accesul la drepturi în cadrul UE. Cu toate acestea, presiunea creată asupra statelor europene de migrația din Orientul Mijlociu și Africa determină o re poziționare a statelor față de politica comună în domeniul migrației. Pozițiile ferme, pe de o parte de susținere a primirii valului de imigranți, pe de altă parte de respingere a acestora, accentuează starea de insecuritate și disonanță intracomunitară.

Notă

Această lucrare este rezultatul cercetării făcută posibilă prin sprijinul financiar oferit prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013, cofinanțat prin Fondul Social European, în cadrul proiectului POSDRU/159/1.5/S/132400, cu titlul “Tineri cercetători de succes – dezvoltare profesională în context interdisciplinar și internațional”.

Bibliografie

1. Baldwin-Edwards, M. and Schain, M. A. (1994). *The Politics of Immigration in Western Europe*. Frank Cass, London.
2. Baumgartner, F.R. and Jones, B.D. (1991). Agenda dynamics and policy subsystems. *The Journal of Politics*, 53 (4), 1044-1074. Available from: http://www.unc.edu/~fbaum/articles/Agenda_Dynamics.pdf. Accessed on: June 03, 2015
3. Blajan, A.M., (2015). Comisia a adoptat sistemul de cote pentru migrație. Cota României, *Curs de Guvernare.RO*. Disponibil la: <http://cursdeguvernare.ro/comisia-a-adoptat-sistemul-de-cote-pentru-migratie-cota-romaniei.html>. Consultat la data de: 22 iulie, 2015.
4. Blyth, M. (1997). Any more bright ideas? The ideational turn in comparative political economy. *Comparative Politics*, 29 (2), 229–50.
5. Caporaso, J.A. (1996). The European Union and forms of state: Westphalian, regulatory or post-modern? *Journal of Common Market Studies*, 34(1), 29-52. Disponibil la: http://www.researchgate.net/publication/23522777_The_European_Union_and_Forms_of_State_Westphalian_Regulatory_or_Post-Modern. Consultat la data de 09 septembrie, 2015.
6. European Asylum Support Office. (2015). *Annual Report on the Situation of Asylum in the European Union 2014*. Disponibil la: <https://easo.europa.eu/wp-content/uploads/EASO-Annual-Report-2014.pdf>. Consultat la data de: 3 septembrie, 2015.
7. European Commission. (2015). *Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions. A European Agenda on Migration*. Disponibil la: <http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/european-agenda-migration/>

background-information/docs/communication_on_the_european_agenda_on_migration_en.pdf. Consultat la data de: 8 septembrie, 2015.

8. Everson, M. (1995). The legacy of the market citizen. In Shaw J. and More G. (eds), *New Legal Dynamics of European Union*. Oxford University Press, Oxford, 73-90.

9. Geddes, A. (2000). Lobbying for migrant inclusion in the European Union. Disponibil la: <http://www.cedem.ulg.ac.be/wp-content/uploads/workingpaper/11.pdf>. Consultat la data de: 23 iulie, 2015

10. Geddes, A. (2003). *The Politics of Migration and Immigration in Europe*. SAGE Publications, London.

11. International Organization for Migration. (2014). *Romania Annual Report*. Disponibil la: <http://www.oim.ro/attachments/article/353/IOM%20Romania%20Annual%20Raport%202014.pdf>. Consultat la data de: 1 septembrie, 2015.

12. John, H. (1995). *Free Movement of Persons in the EU: Towards European Citizenship*. John Wiley & Sons, New York.

13. Joppke, C. (1999). *Immigration and the Nation-State: the United States, Germany and Great Britain*. Oxford University Press, Oxford.

14. Keck, M.E. and Sikkink, K. (1998). *Activists Beyond Borders. Advocacy Networks in International Politics*. Cornell University Press, New York.

15. Maciuca, R. (2015). Cel puțin 2.000 de imigranți au murit în 2015, în încercarea de a ajunge în Europa, *Mediafax*. Disponibil la: <http://www.mediafax.ro/externe/cel-putin-2-000-de-imigranti-au-murit-in-2015-in-incercarea-de-a-ajunge-in-europa-14663906>. Consultat la data de: 17 august, 2015.

16. Mancini, G. F. (1989). The making of a constitution for Europe. *Common Market Law Review*, 26 (4), 595–614.

17. Miles, R. and Dietrich, T. (1995). *Migration and European Integration: The Dynamics of Inclusion and Exclusion*. Pinter Publishers, London.

18. Monar, J. (1994). The evolving role of the Union institutions in the framework of the third pillar. In J. Monar and R. Morgan (eds), *The Third Pillar of the European Union*. European Interuniversity Press, Brussels, 69-83.

19. O'leary, S. (1995). The relationship between community citizenship and the protection of Fundamental Rights in Community Law. *Common Market Law Review*, 32 (2), 519–554.

20. Pepine, H. (2015). Dosarul românesc și criza permanentă a migrației, *Deutsche Welle*. Disponibil la: <http://www.dw.com/ro/dosarul-rom%C3%A2nesc-%C8%99i-criza-permanent%C4%83-a-migra%C8%9Biei/a-18583190>. Consultat la data de: 17 iulie, 2015.

21. Pierson, P. (1996). The path to european integration: A historical institutionalist analysis. *Comparative Political Studies*, 29 (2), 123-163.

22. Sabatier, P. A. (1986). Top-down and bottom-up. Approaches to implementation research: a critical analysis and suggested synthesis. *Journal of Public Policy*, 6 (1), 21-48.

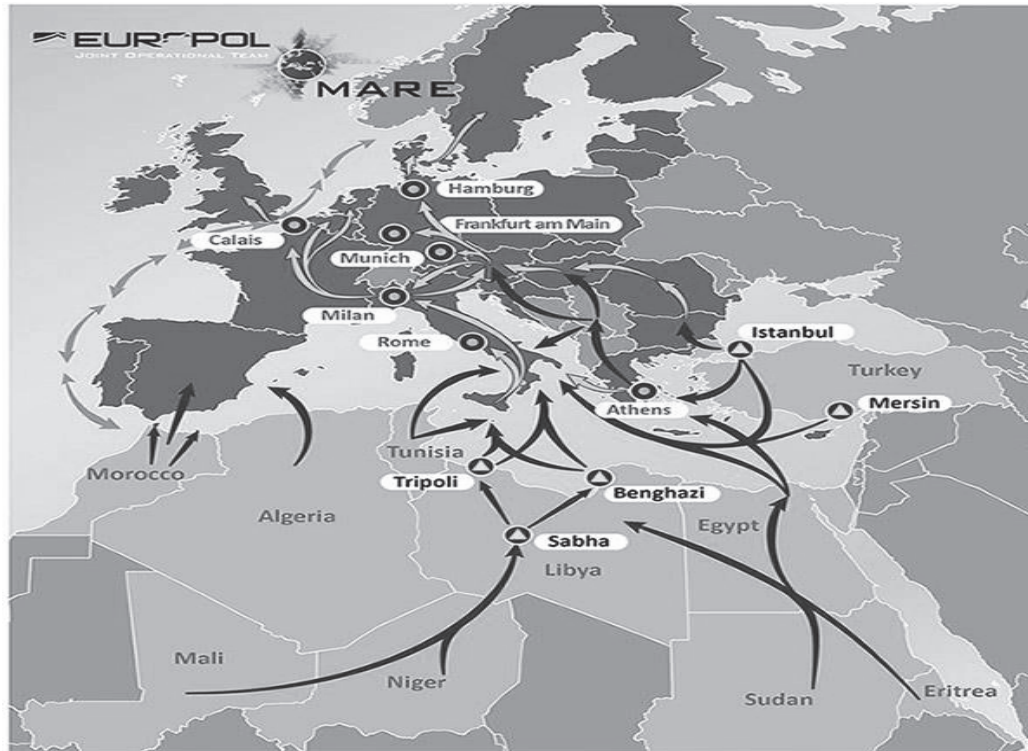
23. Sandholtz, W. and Stone Sweet, A. (1998). *European Integration and Supranational Governance*. Oxford University Press, Oxford.

24. Soysal, Y.N. (1998). Towards a postnational model of citizenship. In Gershon, S. (ed.), *The Citizenship Debates*. University of Minnesota Press, Minneapolis, 189-220.

25. Wallace, C. and Vincent, K. (2007). Recent migration from the new european borderlands. *Review of Sociology*, 13 (2), 19-37. Disponibil la: http://www.szociologia.hu/dynamic/RevSoc_2007_2_WallaceC_Recent_migration.pdf. Consultat la data de: 01 septembrie, 2015.

Anexa 1

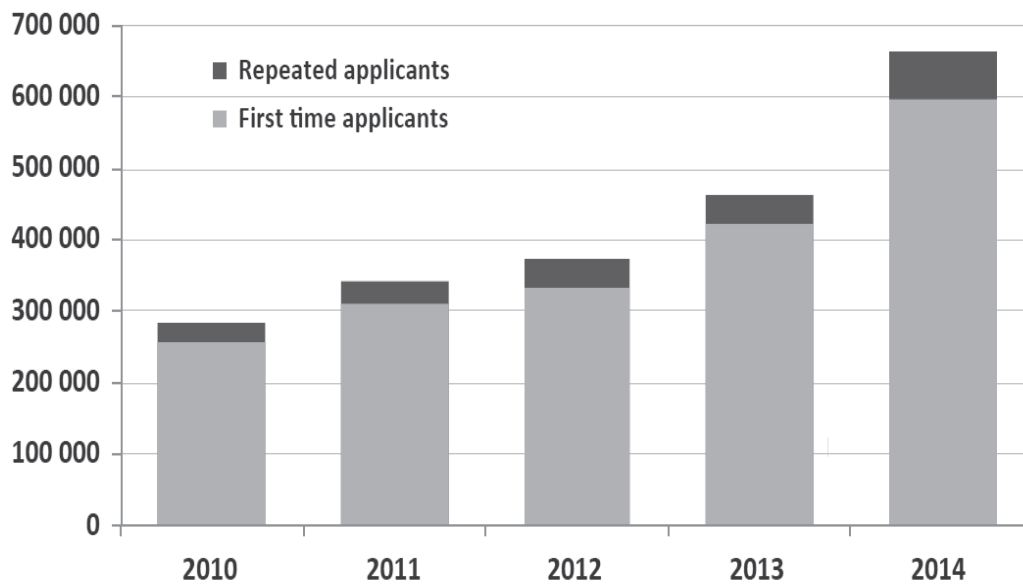
Imaginea 1 Rute ale imigrației ilegale

Sursa: Europol, 2015

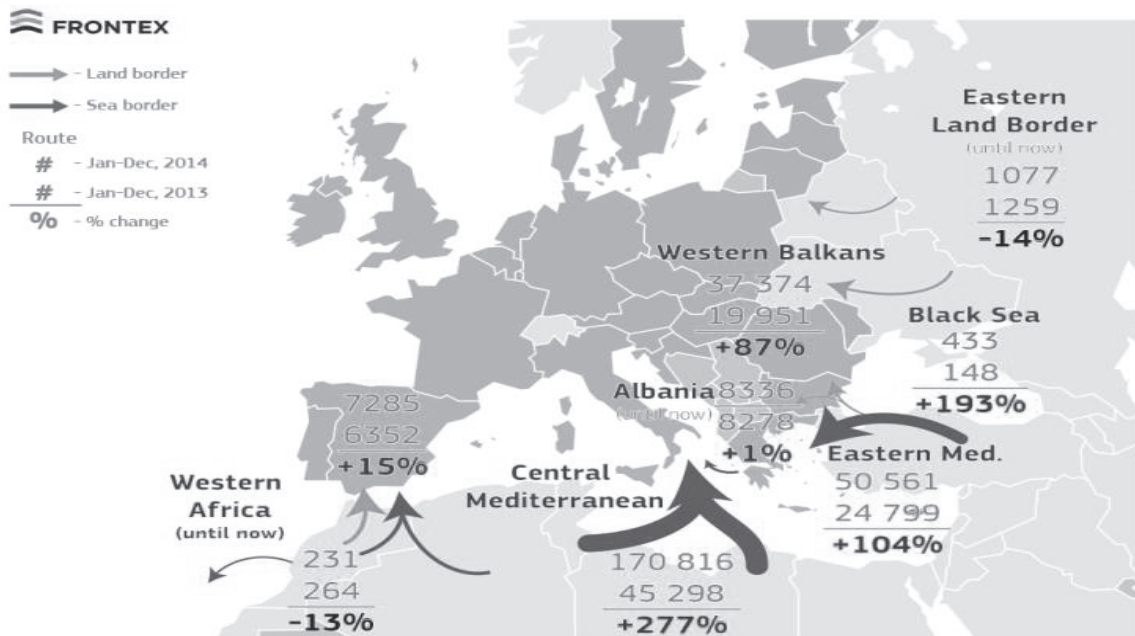
Imaginea 2 Aplicații pentru protecție internațională în UE

Figure 1: Fourth consecutive year of growth in applicants in the EU+.
Repeated and first time applicants in the EU+, 2010-2014⁽¹⁰⁾

Sursa: EASO, 2015

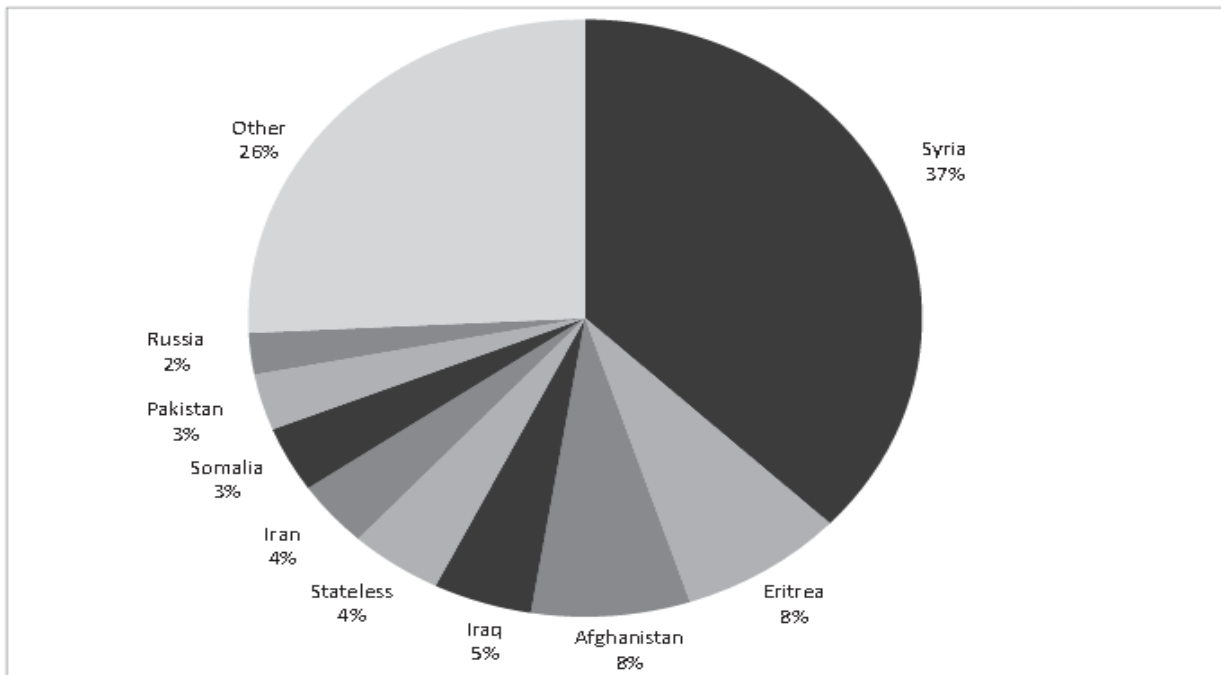
Imaginea 3 Operații de căutare și salvare. Rute ilegale de trecere a frontierelor

Sursa: Frontex European Agency, 2015

Imaginea 4 Azilați după naționalitate, în UE, 2014

Beneficiaries of asylum protection in the EU, by citizenship, 2014

Sursa: Eurostat, 2015